

รูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียน
เอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก *

PROMOTION FOREIGN LANGUAGE LEARNING EXPERIENCE MODEL FOR PRIVATE
KINDERGARTEN SCHOOLS IN THE AREA OF EASTERN SPECIAL
DEVELOPMENT ZONE

¹พิมพ์พรรณ ปัญญารัตน์ Pimpan Panyarattana, ²ณรงค์ พิมสาร Narong Pimsan,

³สิริกัญจน์ ธนวุฒิปพรพินิต SiriKarn Tanawutpornpinit

^{1,2,3}มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ North Bangkok University, Thailand

E-mail: amphonapalo@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ดำเนินการวิจัยโดยศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและแนวทางการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน โดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง 73 คน สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบ ด้วยกร่างรูปแบบแล้วนำมาตรวจสอบร่างรูปแบบ ด้วยการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน ตอนที่ 3 การทดลองใช้และประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้ โดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และแบบประเมิน ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2) รูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยโรงเรียนเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประกอบด้วย 2 งาน คือ งานที่ 1 งานการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มี 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรภาษาต่างประเทศ ด้านการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านสื่อ/เทคโนโลยีและพัฒนานวัตกรรม ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการนิเทศภายใน ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ งานที่ 2 คือ การบริหารคุณภาพ (PDCA) มี 4 ขั้นตอน คือ การวางแผนงาน (Plan) การลงมือปฏิบัติงาน (Do) การตรวจสอบ (Check) การปรับปรุงแก้ไข (Act) 3) ผลการประเมินรูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยโรงเรียนเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ในภาพรวมทั้งด้านความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบ, การส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ, ปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน

Abstract

This research article aimed to develop a model of promoting foreign language learning experience in Primary school level in the area of Eastern Special Development Zone. Research was conducted by using quantitative and qualitative research. There were 3 parts as follows: Part 1 was to study the current condition and guidelines for promoting foreign language learning experiences in Primary school level using questionnaires with a sample of 73 people and interview with 9 experts. Part 2 was to develop a model with a draft model and examine the draft model with an assessment of accuracy and suitability by 7 experts. Part 3 was trial and assess the benefits and possibility to implement the model. The survey collected data from a sample of 36 people. The tools used for data collection were questionnaires, semi-structured interviews, and assessments. The results showed that: 1) the state of promoting foreign language learning experience in Primary school level Eastern Special Development Zone Bangkok overall and individual was very high in practical level. 2) A model of promoting foreign language learning experience in Primary school level Eastern Special Development Zone consisted of 2 works: The first work was foreign language learning experience in 6 aspects composed of Foreign language courses, Learning Experience Activities, Media/Technology and Innovation Development (Active Learning), Assessment of children's development and learning, Internal communication, and the environment is conducive to learning. The second work was Quality Management (PDCA) consisted of 4 steps which were Plan, Do, Check and Act. 3) Evaluation results of a model of promoting foreign language learning experience in Primary school level Eastern Special Development Zone. In the overview, benefits and possibilities were at the highest level.

Keywords: Model, Promoting Foreign Language Learning Experiences, Private Kindergarten Schools

บทนำ

ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นสังคมที่ต้องอาศัยองค์ความรู้ (Knowledge base society) และเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge base economy) ซึ่งส่งผลทำให้การจัดการศึกษาไทย ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขของการแข่งขัน และความมุ่งมั่นตามความคาดหวังของสังคม ดังนั้นกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ซึ่งเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องสนใจใฝ่รู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อจะทำให้การบริหารขององค์กรอยู่รอดและบังเกิดผลดีและบรรลุวัตถุประสงค์ (ธีระ รุณเจริญ, 2550, หน้า 98) ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้กำหนดเป้าหมาย ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี ซึ่งจะเป็นแผนที่มีความสำคัญในการวางรากฐานการพัฒนาประเทศไปสู่สังคมที่มี

ความสุขอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน สอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่เป็นกรอบการพัฒนาประเทศในระยะยาว รัฐบาลมีนโยบายในการสร้างความมั่นคงและเข้มแข็งให้กับระบบเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งเร่งสร้างสังคมที่มีคุณภาพ โดยการขจัดอุปสรรคต่างๆ ที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ตลอดจนการวางแผนการพัฒนาในด้านต่างๆ ในระยะยาว ครอบคลุมถึงการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การสร้างความมั่นคง มั่งคั่งทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เป็นสิ่งสำคัญที่ประเทศจะต้องมีทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่ชัดเจน โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมมือกันอย่างเข้มแข็ง เพื่อผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับการปฏิรูปประเทศที่มุ่งสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ในอนาคต เน้นให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” สร้างความมั่นคงของชาติ พัฒนาคนทุกวัยให้เป็น คนดี คนเก่ง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560)

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน เพื่อพัฒนาเยาวชนไทยให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งในฐนนะของพลเมืองไทยและ พลเมืองโลก ทั้งนี้เพื่อเป็นรากฐานที่เพียงพอสำหรับการใฝ่รู้ใฝ่เรียนตลอดชีวิต รวมทั้งได้พัฒนา หน้าที่การงานและคุณภาพชีวิตส่วนตนและครอบครัว ในการสร้างสรรค์สังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนในอนาคต (สุคนธ์ สินธพานนท์, 2551, หน้า 16) ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ว่า ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และในมาตรา 22 ได้ระบุ ไว้ว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด โดยกระบวนการจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2559 หน้า 9)

ดังนั้น สถานศึกษาจึงเป็นแหล่งศึกษา ซึ่งให้บริการทางการศึกษาที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา ในสถานศึกษาต้องมีความสนใจ เป้าหมายในการพัฒนาการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งด้านการบริหาร การจัดการประสบการณ์การเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งต้องมีการวางแผน การปฏิบัติการ ประเมินผลและนำผลไปปรับปรุงพัฒนา เพื่อนำไปสู่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานของสถานศึกษาอย่างแท้จริง จากความสำคัญ และความจำเป็นของการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2556, หน้า 1-12) ดังนั้น การจัดการศึกษาในปัจจุบัน จึงต้องปรับเปลี่ยนวิธีการ แนวทางการจัดการศึกษา การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การจัดการประสบการณ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง จึงมีความจำเป็นที่ผู้บริหารโรงเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ใฝ่รู้และพัฒนาการจัดการศึกษาโรงเรียนอย่างเป็นระบบโดยจัดการศึกษามุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ผลรับที่เกิดกับนักเรียนด้วยความรู้ ความสามารถ คุณภาพ จริยธรรมและความสามารถถ่ายทอดสมรรถนะในการแข่งขันระดับนานาชาติต่อไปในอนาคต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 6)

โครงการพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) (สำนักงานเพื่อการพัฒนาเพื่อการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก, 2560, หน้า 4) เป็นแผนยุทธศาสตร์ภายใต้ต้นนโยบายไทยแลนด์ 4.0 เพื่อยกระดับประเทศให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เปลี่ยนผ่านประเทศไทยจาก

ประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง ด้วยการลงทุนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ภายใต้วิสัยทัศน์ การพัฒนาประเทศอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ทั้งนี้ รัฐบาลได้เร่งผลักดันโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกที่ต่อยอดความสำเร็จมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันออก หรือ Eastern Seaboard เป้าหมายของโครงการ EEC ครอบคลุมพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ ระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา เนื่องจากมีความพร้อมในการเป็นเมืองท่องเที่ยวในอันดับต้นๆ ของโลก มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่มีความพร้อม และด้วยลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ตั้งสามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านได้ แต่การที่จะทำให้ประเทศสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นได้และจะทำให้โครงการ EEC บรรลุผลตามเป้าหมายได้ ประชาชนคนไทยทั้งที่อยู่ใน 3 จังหวัด (ชลบุรี, ฉะเชิงเทรา, ระยอง) จะต้องได้รับการพัฒนาโดยได้รับการพัฒนาที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของโรงเรียน

เมื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความสำคัญกับการพัฒนาการในทุกด้านของช่วงอายุแรกเกิดจนถึงห้าขวบ หรือวัยก่อนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งที่มักเรียกกันว่า “เด็กปฐมวัย” ให้มีพัฒนาการอย่างเหมาะสมตามหลักวิชาการแล้วก็จะสามารถเติบโตอย่างมีคุณภาพส่งผลดีต่ออนาคตของสังคมและประเทศชาติด้วย ซึ่งจากข้อมูลของนักเศรษฐศาสตร์ รางวัลโนเบลสาขาเศรษฐศาสตร์ ศ.ดร.เจมส์ เจ เฮกแมน จากมหาวิทยาลัยชิคาโก ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้กล่าวว่า “การลงทุนพัฒนาเด็กปฐมวัย เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าให้ผลตอบแทนแก่สังคมดีที่สุดในระยะยาว” โดยคืนผลตอบแทนกลับคืนมาในอนาคตมากถึง 7 เท่า เป็นทั้งการเพิ่มคุณภาพทรัพยากรบุคคลของประเทศ ลดอัตราการสูญเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และองค์การยูนิเซฟซึ่งเป็นหน่วยงานของสหประชาชาติซึ่งมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมพัฒนาการสุขภาพ รวมถึงความเป็นอยู่ของแม่และเด็กในประเทศกำลังพัฒนาระบุว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมตามช่วงวัยจะมีทักษะทางกายภาพ ความฉลาดทางด้านสติปัญญาและความฉลาดทางด้านอารมณ์สูงขึ้นกว่าปกติและนำไปสู่การมีโอกาสในการเรียนรู้ต่อในระดับที่สูงขึ้นและเป็นแรงงานที่มีคุณภาพมีรายได้สูงส่งผลให้อัตราการก่อคดีหรือสร้างปัญหาสังคมลดน้อยลงด้วย

จากนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-5 ปี) ระยะยาว พ.ศ. 2550-2559 ได้ให้ความหมายของเด็กปฐมวัยว่า “เด็กปฐมวัย” คือ เด็กตั้งแต่ปฏิสนธิจนถึงอายุ 5 ปี 11 เดือน 29 วัน หรือต่ำกว่า 6 ปี การจัดการการศึกษานั้นได้แบ่งเป็น 3 รูปแบบคือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยการจัดการศึกษาปฐมวัย ต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดกระบวนการเรียนรู้ตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน เนื่องจากช่วงปฐมวัยเป็นช่วงที่มีการพัฒนาการด้านสมอง และการเรียนรู้อย่างรวดเร็วที่สุดดังนั้นจึงถือได้ว่าช่วงปฐมวัยเป็นช่วงวัยที่ต้องการการปลูกฝังดูแลเป็นพิเศษ เพื่อจะได้เป็นรากฐานที่สำคัญของการเรียนรู้ และการพัฒนาตลอดชีวิต ให้เติบโตเป็นเด็กฉลาดและประสบความสำเร็จในชีวิต (สุริยา ฮ่องเสนาะ, 2558)

แต่จากการติดตามพัฒนาการของเด็กไทยพบว่า มีพัฒนาการที่ล่าช้าทั้งทางด้านสติปัญญา การคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ ภาษา และการปรับตัว เนื่องจากขณะนี้เด็กปฐมวัยได้รับการสนับสนุนที่ไม่เหมาะสมกับธรรมชาติของวัย เช่น การที่ผู้ปกครองให้เด็กเรียนกวดวิชาเพื่อสอบเข้าโรงเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีชื่อเสียง และอีกปัญหาหนึ่งที่สำคัญคือ การที่โรงเรียนในระดับอนุบาลจำนวนมากเปิดสอนพิเศษเพิ่มเติมในช่วงวันหยุดหรือ 2 ปิดเทอม รวมถึงการเร่งเรียน เขียนและอ่านเกินพัฒนาการของเด็ก ซึ่งเป็นความเข้าใจที่คาดเคลื่อนในการจัดการศึกษาปฐมวัย ทำให้การศึกษาปฐมวัยในวันนี้ มุ่งเน้นแต่การท่องจำความรู้เพื่อสอบแข่งขัน และเน้นเฉพาะด้านเนื้อหาสาระมากกว่าการพัฒนาด้านทักษะกระบวนการ ได้แก่ การคิด

แก้ปัญหา การตัดสินใจ การให้เหตุผลรวมถึงการขาดการพัฒนาด้านคุณธรรม และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้การดำเนินชีวิต ส่งผลให้เด็กขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ขาดทักษะในการทำงานร่วมกับคนอื่น และขาดทักษะความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น (สุริยา ช้องเสนาะ, 2558) ดังนั้น โรงเรียนเอกชนจำเป็นต้องสร้างรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ใหม่ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สามารถตอบสนอง ความต้องการของบุคคล สังคมไทย สามารถยกระดับความรู้ความสามารถของคนไทยทัดเทียมกับนานาชาติและเป็นที่ยอมรับในระดับสากลเพื่อประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ ในภูมิภาคเอเชียต่อไป

ด้วยเหตุผลและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง รูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนา ปรับปรุง และมีแนวทางการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของโรงเรียนเอกชนให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีความสามารถในการแข่งขันในสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและแนวทางการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนที่เหมาะสมกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
3. เพื่อทดลองและประเมินรูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methodology Research) ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและแนวทางการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนที่เหมาะสมกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยมีการดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 1 จำแนกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยและงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนที่เหมาะสมกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยมีแหล่งข้อมูล ได้แก่ เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยและงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งเผยแพร่เป็นตำรา เอกสาร หรือเผยแพร่ผ่านอิเล็กทรอนิกส์ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนที่เหมาะสมกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และมีตัวแปรที่ศึกษา คือ ตัวบ่งชี้การจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัย

ส่วนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนที่เหมาะสมกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยใช้แบบสอบถาม

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศระดับปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยแบ่งเป็นโรงเรียนระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชลบุรี 50 โรงเรียน จังหวัดระยอง 29 โรงเรียน และจังหวัดฉะเชิงเทรา 9 โรงเรียน เพราะฉะนั้นประชากรที่จะศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 88 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศระดับปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยแบ่งเป็นโรงเรียนระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชลบุรี 50 โรงเรียน จังหวัดระยอง 29 โรงเรียน และจังหวัดฉะเชิงเทรา 9 โรงเรียน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง หาได้จากการใช้ตาราง Krejcie & Morgan ซึ่งจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 73 คน หลังจากนั้นจะใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สัดส่วนของกลุ่มประชากรของแต่ละจังหวัดต่อประชากรที่จะศึกษาทั้งหมดเทียบกับผลลัพธ์ที่ได้จากการใช้ตาราง Krejcie & Morgan และมีตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ สภาพปัจจุบันและแนวการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศของโรงเรียนเอกชนที่เหมาะสมกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 6 ด้านได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรภาษาต่างประเทศ 2) ด้านการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ 3) สื่อ/เทคโนโลยีและพัฒนานวัตกรรม (Active Learning) 4) ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก 5) ด้านการนิเทศภายใน 6) ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้เครื่องมือแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง โดยมีผู้ให้ข้อมูล (Key Information) ในการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย 1) ผู้อำนวยการโรงเรียน 3 คน ที่มีประสบการณ์ในการบริหารจัดการโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับปฐมวัย 2) หัวหน้าสายชั้นระดับปฐมวัย 3 คน เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาปฐมวัยหรือมีประสบการณ์สอนระดับปฐมวัย และอาจารย์มหาวิทยาลัยที่สอนสาขาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัย 3 คน รวมจำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) และมีตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ แนวทางการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ขั้นตอนที่ 2 รูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการ ดังนี้

1. ยกร่างรูปแบบฯ โดยนำผลการศึกษาจากขั้นตอนที่ 1 มาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ร่วมกับแนวคิด หลักการ ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องที่ได้หาไว้แล้วในบทที่ 2 มาเป็นข้อมูลสำหรับยกร่างฯ

2. ตรวจสอบร่างรูปแบบฯ ด้วยการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน และมีตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ 1) ความถูกต้อง 2) ความเหมาะสมขององค์ประกอบรูปแบบฯ

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองและประเมินรูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จำแนกออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การทดลองรูปแบบฯ โดยนำรูปแบบฯ ไปให้กับครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนกอกทัพบกอุปถัมภ์ อนุบาลค่ายนวมินทราชินี จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งเป็นจังหวัดในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กำหนดโรงเรียนแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 โรงเรียน เพื่อทดลองใช้ เป็นระยะเวลา 1 ภาคเรียน

ส่วนที่ 2 การประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบฯ ไปใช้ โดยคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้จัดการ ครูประจำชั้น ครูพี่เลี้ยง เครือข่ายผู้ปกครอง 36 คน และมีตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ในการนำไปใช้

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันและแนวทางการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนที่เหมาะสมกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

1.1 ผลการศึกษาสภาพการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับการปฏิบัติจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ อันดับแรกได้แก่ ด้านสื่อ/เทคโนโลยีและพัฒนานวัตกรรม (Active Learning) อันดับ 2 ได้แก่ ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก (ภาษาอังกฤษ) และอันดับ 3 ได้แก่ ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปฏิบัติการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยภาพรวม

การส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	ระดับปฏิบัติ (n = 73)		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านหลักสูตรภาษาต่างประเทศ	4.21	0.17	มาก
1.1 การวางแผน	4.13	0.32	มาก
1.2 การปฏิบัติ	4.24	0.36	มาก
1.3 การตรวจสอบ	4.22	0.38	มาก
1.4 การปรับปรุง	4.23	0.31	มาก
2. ด้านการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้	4.29	0.15	มาก
2.1 พัฒนาการด้านร่างกาย	4.12	0.25	มาก
2.2 พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ	4.30	0.36	มาก
2.3 พัฒนาการด้านสังคม	4.49	0.24	มาก
2.4 พัฒนาการด้านสติปัญญา	4.24	0.32	มาก
3. สื่อ/เทคโนโลยีและพัฒนานวัตกรรม (Active Learning)	4.37	0.37	มาก
4. ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก	4.36	0.37	มาก
5. ด้านการนิเทศภายใน	4.31	0.40	มาก
6. ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.28	0.33	มาก
ภาพรวม	4.27	0.10	มาก

1.2 แนวทางการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศระดับปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนที่เหมาะสมกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กับผู้ทรงคุณวุฒิ สรุปได้ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรภาษาต่างประเทศ พบว่า หลักสูตรที่มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ สังคมและสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยบูรณาการภาษาต่างประเทศตามบริบท ตามความสามารถของแต่ละบุคคล และสอดคล้องกับการใช้ชีวิตประจำวัน บูรณาการหลักสูตรภาษาอังกฤษ กับการรายวิชาอื่นๆ ผสมผสาน เน้นทักษะการสังเกตที่เหมาะสมกับวัย การเรียนรู้นอกสถานที่ (นอกห้องเรียน) ทำให้เด็กเกิดความตื่นตัว และแปลกใหม่สำหรับเด็ก จะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากเห็น และนำไปสู่การจดจำที่ดีที่สุด และสภาพแวดล้อมต้องเอื้อต่อการเรียนรู้และมีบรรยากาศที่อบอุ่น เพื่อให้เด็กมีความสุข ควรกำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนลงในหลักสูตรให้ชัดเจน ให้เป็นหลักสูตรพื้นฐานในการเรียน ส่งเสริมให้เด็กได้พูดและเรียนรู้ตามหลักสูตร ครูผู้สอนควรเป็นชาวต่างชาติเจ้าของภาษา เน้นภายในองค์กรพยายามใช้ภาษาอังกฤษกับเด็กให้มากที่สุด เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับเด็ก ผ่านกิจกรรมที่กำหนดที่เหมาะสมกับวัย เพื่อให้เกิดการพัฒนา สนุกสนาน บูรณาการฟังพูดอ่านเขียนภาษาอังกฤษ ผ่านกิจกรรม ผสมผสานการสื่อสารภาษาแม่ ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้หลากหลายตรงตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2. ด้านการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ พบว่า การจัดกิจกรรมในรูปแบบบูรณาการ โดยคำนึงถึงพัฒนาการทุกด้านจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และมีบรรยากาศที่อบอุ่น เพื่อให้เด็กมีความสุข ยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและเปิดโอกาสให้เด็กริเริ่มกิจกรรมของตนเอง โดยครูเป็นผู้สนับสนุนอำนวยความสะดวก และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก เน้นกิจกรรมการจัดประสบการณ์ส่งเสริมให้เกิดความสามารถทางการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษได้ มีการกิจกรรมการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก เน้นการพัฒนาที่หลากหลาย สนุกสนาน ส่งเสริมให้เด็กได้พูดและเรียนรู้จริงจากเจ้าของภาษา และให้ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษภายในองค์กรพยายามใช้ภาษาอังกฤษกับเด็กให้มากที่สุด เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับเด็ก บูรณาการฟังพูดอ่านเขียนภาษาอังกฤษ ผ่านกิจกรรม ผสมผสานการสื่อสารภาษาแม่ และเน้นทักษะการสังเกต และการคาดคะเน จากสามัญสำนึก ผ่านกิจกรรมที่กำหนดที่เหมาะสมกับวัย ควรจัดกิจกรรมที่เน้นความสนุกตรงตามความต้องการของเด็ก มีการปูพื้นฐานให้เด็กตั้งแต่พยัญชนะ สระ และการออกเสียง เกิดความประทับใจที่อยากเรียนรู้ หรือใช้วิธีการเรียนปนเล่น

3. สื่อ/เทคโนโลยีและพัฒนานวัตกรรม (Active Learning) พบว่า โรงเรียนควรจัดหาสร้างสื่อ นวัตกรรมที่ทันสมัย กระตุ้นความสนใจของเด็ก เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง เน้นสื่อ/นวัตกรรมทักษะการสังเกต ผ่านการเปรียบเทียบ (comparison) จัดกลุ่ม (Classification) การเชื่อมโยง (transferring) และการสรุปผลจากข้อมูล 3 ส่วนข้างต้น (inferring) ผ่านกิจกรรมที่กำหนดนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งเสริมเรียนรู้จริงจากสื่อ มัลติมีเดีย ให้ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษพยายามใช้สื่อภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษาให้มากที่สุด เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับเด็ก ใช้เทคโนโลยีในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กอย่างหลากหลายเหมาะสมกับวัย สนับสนุนให้ครูใช้สื่อ อุปกรณ์โดยเชื่อมต่อเครือข่ายกับผู้ปกครอง เพื่อให้ทราบถึงการจัดกิจกรรมและพัฒนาการที่เกิดขึ้นกับเด็ก นอกจากนี้ สื่อ/เทคโนโลยีและพัฒนานวัตกรรม (Active Learning) ควรกระตุ้นให้เด็กพูดและสื่อสาร ผ่านกิจกรรมการใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การแสดงละคร เพลง เกม นิทานบนสื่อออนไลน์ ดิจิทัล

4. ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า การวัดและประเมินผลให้เป็นไปตามการสภาพ ประเมินสม่ำเสมอ เน้นการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ มีการวัดประเมินผลเด็กอยู่เป็นประจำ การสนทนา ทักทาย การนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน การสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ ผู้บริหารมีส่วนเกี่ยวข้อง จัดตารางนิเทศการสอน เพื่อเช็ควรรวมของผู้สอน แต่ถ้าวิธีการที่ดีที่สุดคือ ต้องไม่มีการบอกล่วงหน้า เพื่อคู่มือการนำไปใช้จริงครูผู้สอนใช้การติดตามและประเมินผลได้จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็กจากการเข้าร่วมกิจกรรม และสังเกตเด็กจากสิ่งที่ให้เด็กได้ลงมือทำ พูดหรืออธิบายตามความเข้าใจของเด็ก ครูต้องมีการสุ่มถามจากการสนทนาและสังเกตพฤติกรรมด้านการสื่อสารของเด็ก มีการบันทึกและสอบถามจากตัวเด็กโดยตรง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องมากที่สุด รวมถึงผู้ปกครองมีส่วนในการประเมินด้วย มีการติดตามทุกกิจกรรมเพื่อ ประเมินการเปลี่ยนแปลงของเด็กทั้งที่บ้านและโรงเรียน

5. ด้านการนิเทศภายใน พบว่า ผู้บริหารควรติดตามนิเทศอย่างใกล้ชิด โดยอาจจะแบ่งเป็น หัวหน้างาน หัวหน้ากลุ่ม หัวหน้าฝ่ายเป็นผู้นิเทศติดตาม และอาจจะมีการแลกเปลี่ยนกันนิเทศกันเอง เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหลายๆ มิติ ใช้แบบ twist communicative และ social interactive & distancing รวมถึงการพัฒนาครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง มีการส่งเสริมให้คุณครูผู้สอนได้ใช้ทักษะทางด้านภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง รวมถึงการพัฒนาครูผู้สอนทั้งด้านการอ่าน การฟัง การพูด การเขียนด้วย เน้นการนิเทศแบบมีส่วนร่วม ตามสภาพจริงเพื่อให้เกิดการพัฒนาในทุกมิติ Observe ครูตรวจแผนการสอนของครู สุ่มบทสนทนา หรือแบบสามเส้า

6. ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ พบว่า การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ มีความสำคัญต่อเด็กในวัยนี้มาก เด็กสนใจที่จะเรียนรู้จากสิ่งรอบๆ ตัว เพราะมีความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมและการเรียนรู้ของเด็ก การจัดบรรยากาศจึงจำเป็นต้องจัดสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับสภาพและ ความต้องการเพื่อส่งผลให้บรรลุจุดหมายในการพัฒนาเด็ก การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ได้คำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ 1) ความสะอาด ความปลอดภัย 2) ความมีอิสระอย่างมีขอบเขตในการเล่น 3) ความสะดวกในการทำกิจกรรม 4) ความพร้อมของอาคารสถานที่ เช่น ห้องเรียน ห้องน้ำห้องส้วม สนามเด็กเล่น ฯลฯ 5) ความเพียงพอ เหมาะสมในเรื่องขนาด น้ำหนัก จำนวน สีของสื่อและเครื่องเล่น 6) การจัดที่เล่นและมุมประสบการณ์ต่างๆ ทุก อย่างที่อยู่ในห้องเรียนควรมีการจัดคำศัพท์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ควบคู่กับทั้ง 2 ภาษา มีบรรยากาศที่อบอุ่น เพื่อให้เด็กมีความสุข

2. รูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยโรงเรียนเอกชนที่ เหมาะสมกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 งานการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) ด้านหลักสูตร ภาษาต่างประเทศ 2) ด้านการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ 3) สื่อ/เทคโนโลยีและพัฒนานวัตกรรม (Active Learning) 4) ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก 5) ด้านการนิเทศภายใน 6) ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และองค์ประกอบที่ 2 การบริหารคุณภาพ (PDCA) มี 4 ขั้นตอน คือ (1) การวางแผนงาน (Plan) (2) การลงมือปฏิบัติงาน (Do) (3) การตรวจสอบ (Check) (4) การปรับปรุงแก้ไข (Act) โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 ได้แก่ การจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตรภาษาต่างประเทศ

1.1 การวางแผน (PLAN) มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายใน และภายนอกที่มีผลกระทบต่อการทำงานด้านหลักสูตรภาษาต่างประเทศ

(ภาษาอังกฤษ) 2) บุคลากรของโรงเรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) 3) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาต่างประเทศไว้อย่างชัดเจนและเป็นที่ยอมรับของบุคลากร 4) การสร้างความเข้าใจในหลักสูตรภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) 5) ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการดำเนินงานด้านหลักสูตรภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

1.2 การปฏิบัติ (DO) มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้ 1) การจัดทำแผนการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน 2) การจัดทำแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามหลักสูตรภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ไว้อย่างชัดเจน 3) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนที่หลากหลาย 4) การนำเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนช่วยในการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษ 5) การนิเทศภายใน การจัดประสบการณ์เรียนรู้ อย่างสม่ำเสมอ

1.3 การตรวจสอบ (CHECK) มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้ 1) การตรวจสอบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนอย่างสม่ำเสมอ 2) การจัดตั้งคณะกรรมการ ตรวจสอบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน 3) การตรวจสอบความเหมาะสมของสื่อและอุปกรณ์การจัดประสบการณ์เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง 4) การตรวจสอบพัฒนาการทักษะภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ด้าน (ร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม สติปัญญา) 5) การตรวจสอบความเหมาะสมของวิธีการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามวัย

1.4 การปรับปรุง (ACT) มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้ 1) การนำผลการตรวจสอบมาวิเคราะห์ว่าดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ 2) การนำผลการวิเคราะห์ที่ตรวจสอบแล้วมาใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขมาจัดประสบการณ์เรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ 3) การรายงานผลการปฏิบัติงานไว้เป็นลายลักษณ์อักษร 4) การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับเป้าหมาย ทุกกิจกรรม 5) การนำผลการปฏิบัติที่บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตรมาทำเป็นมาตรฐานการปฏิบัติในครั้งต่อไป

2. ด้านการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้

2.1 พัฒนาการด้านร่างกาย มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้ 1) การจัดกิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ให้เด็กมีน้ำหนัก ส่วนสูงตามเกณฑ์มาตรฐาน เคลื่อนไหวร่างกายคล่องแคล่ว ทรงตัวได้ดี 2) การจัดกิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ให้เด็กสามารถใช้มือและตาประสานสัมพันธ์ได้ดี 3) ปฏิบัติตนตามข้อตกลงเกี่ยวกับความปลอดภัย หลีกเลี่ยงสภาวะที่เสี่ยงต่อโรค สิ่งเสพติด และระวังภัยจากบุคคล สิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ที่เสี่ยงอันตราย ในกิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) 4) กิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในเด็กได้เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่ว ประสานสัมพันธ์ และทรงตัวได้ 5) กิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ให้เด็กได้ดูแลรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตนและปฏิบัติจนเป็นนิสัย

2.2 พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ 1) กิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทำให้เด็กร่าเริงแจ่มใส แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้เหมาะสม 2) กิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทำให้เด็กรู้จักยับยั้งชั่งใจ อดทนในการรอคอยยอมรับและพอใจในความสามารถ และผลงานของตนเองและผู้อื่น 3) กิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทำให้เด็กมีจิตสำนึกและค่านิยมที่ดี มีความมั่นใจ กล้าพูด กล้าแสดงออก ช่วยเหลือแบ่งปัน 4) กิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทำให้เด็กเคารพสิทธิ รู้หน้าที่รับผิดชอบ อดทนอดกลั้น ซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม จริยธรรมตามที่สถานศึกษากำหนด 5) กิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทำให้เด็กมีความเมตตากรุณา มีน้ำใจ และช่วยเหลือ แบ่งปัน

2.3 พัฒนาการด้านสังคม 1) กิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทำให้เด็กช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน 2) กิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทำให้เด็กมีวินัย ประหยัดและเพียงพอ 3) กิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทำให้เด็กดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4) กิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทำให้เด็กมีมารยาทตามวัฒนธรรมไทยและรักความเป็นไทย 5) กิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทำให้เด็กยอมรับความเหมือนและแตกต่างระหว่างบุคคล มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น

2.4 พัฒนาการด้านสติปัญญา 1) กิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทำให้เด็กโต้ตอบและเข้าใจคำถามในสิ่งที่ตนเองสนใจหรือสงสัย และพยายามค้นหาคำตอบ 2) กิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทำให้เด็กฟังนิทานและเล่าเรื่องได้เหมาะสมกับวัย 3) กิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทำให้เด็กมีความสามารถในการคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล ทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ การคิดแก้ปัญหาและสามารถตัดสินใจเรื่องง่ายๆ ได้ 4) กิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทำให้เด็กสร้างสรรค์ผลงานตามความคิดและจินตนาการ เช่น งานศิลปะการเคลื่อนไหวท่าทาง การเล่นอิสระ เป็นต้น 5) กิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทำให้เด็กแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์

3. สื่อ/เทคโนโลยีและพัฒนานวัตกรรม (Active Learning) มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

3.1 โรงเรียนใช้สื่อสิ่งพิมพ์เป็นภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และแสวงหาความรู้

3.2 การบูรณาการข้อมูลสารสนเทศภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อการติดตามงาน และสนับสนุนการตัดสินใจ

3.3 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นการพัฒนานวัตกรรม (Active Learning) เป็นภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

3.4 การสืบค้น สื่อช่วยเสริมประสบการณ์เรียนรู้เป็นภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่ทันสมัย

3.5 การจัดทำข้อมูลสารสนเทศที่เป็นปัจจุบัน เชื่อถือได้ ง่ายต่อการเข้าถึง

4. ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

4.1 โรงเรียนมีการประเมินพัฒนาการ ด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่เป็นปัจจุบัน เชื่อถือได้

4.2 โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลการใช้อุปกรณ์ เพื่อการเรียนรู้ของเด็กอย่างสม่ำเสมอ

4.3 โรงเรียนมีการวัดและประเมินด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) อย่างสม่ำเสมอทุกสัปดาห์

4.4 โรงเรียนมีการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในลักษณะเรียนปนเล่น

4.5 โรงเรียนได้นำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุงกิจกรรมการเรียนอย่างสม่ำเสมอ

5. ด้านการนิเทศภายใน มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

5.1 โรงเรียนมีการจัดตั้งคณะกรรมการนิเทศภายใน

- 5.2 โรงเรียนมีการจัดทำแผนการนิเทศภายในไว้อย่างชัดเจน
- 5.3 การนิเทศภายในดำเนินการได้หลายวิธี เช่น การเยี่ยมชมห้องเรียนในขณะที่มีการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้คำแนะนำ หรือตรวจเอกสารความถูกต้องของการใช้วัสดุและอุปกรณ์ เป็นต้น
- 5.4 โรงเรียนได้นำผลการนิเทศมาปรับปรุงแก้ไขการจัดประสบการณ์เรียนรู้ร่วมกับครูผู้สอน
- 5.5 การนิเทศภายในดำเนินการในลักษณะกัลยาณมิตร
6. ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้
- 6.1 โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้สะอาดมีอุณหภูมิที่เหมาะสม
- 6.2 โรงเรียนจัดห้องเรียนได้ตามมาตรฐานกระทรวงศึกษาธิการกำหนด
- 6.3 โรงเรียนจัดสภาพห้องเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้เทคโนโลยีส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
- 6.4 โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
- 6.5 ครูมีการเตรียมห้องเรียนในการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) กับเด็ก
- องค์ประกอบที่ 2 ได้แก่ การบริหารคุณภาพ (PDCA) มี 4 ขั้นตอน ที่ใช้ในการขับเคลื่อนการการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) การวางแผนงาน (Plan) 2) การลงมือปฏิบัติงาน (Do) 3) การตรวจสอบ (Check) 4) การปรับปรุงแก้ไข (Act)
3. การประเมินรูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัย โรงเรียนเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ไปใช้กับกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 36 คน ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินรูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัย โรงเรียนเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

องค์ประกอบของรูปแบบ	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1 ด้านการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้	4.51	0.33	มากที่สุด	4.61	0.26	มากที่สุด
2 ด้านสื่อเทคโนโลยีและพัฒนานวัตกรรม	4.57	0.33	มากที่สุด	4.58	0.22	มากที่สุด
3 ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก	4.53	0.35	มากที่สุด	4.60	0.27	มากที่สุด
4 ด้านการนิเทศภายใน	4.51	0.34	มากที่สุด	4.56	0.30	มากที่สุด
5 ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.57	0.27	มากที่สุด	4.58	0.25	มากที่สุด
6 ด้านหลักสูตรการต่างประเทศ	4.54	0.36	มากที่สุด	4.62	0.25	มากที่สุด
รวม	4.54	0.36	มากที่สุด	4.62	0.25	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการประเมินรูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยโรงเรียนเอกชนพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ในภาพรวมทั้งด้านความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า รูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยโรงเรียนเอกชนพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ โดยเรียงตามอันดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ ข้อ 5 ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ข้อ 2 ด้านสื่อเทคโนโลยีและพัฒนานวัตกรรม และข้อ 6 ด้านหลักสูตรการต่างประเทศ ส่วนความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยโรงเรียนเอกชนพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกไปใช้ เรียงตามอันดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ ข้อ 5 ด้านหลักสูตรการต่างประเทศ ข้อ 2 ด้านการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ และข้อ 6 ด้านหลักสูตรการต่างประเทศ และข้อ 3 ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กจึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบแต่อย่างใด

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. สภาพปัจจุบันและแนวทางการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับหลักสูตรภาษาต่างประเทศ การจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ การใช้สื่อ/เทคโนโลยีและพัฒนานวัตกรรม (Active Learning) การวัดและประเมินผล การนิเทศภายใน และการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งผลให้การดำเนินงานของสถานศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ ความรู้ ประสบการณ์ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและสนับสนุนให้บุคลากรได้เรียนรู้และพัฒนาตนเอง รวมทั้งใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาทำให้ เพื่อพัฒนาเด็กให้มีคุณลักษณะตามที่กำหนดและปรับปรุงกระบวนการทำงานเพื่อให้เด็กบรรลุผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุเทพ ตระหง่าน (2558) ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงาน วิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) การจัดการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ 2) การนิเทศภายในสถานศึกษา 3) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และ 4) การจัดบรรยากาศทางวิชาการทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

2. รูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยโรงเรียนเอกชนที่เหมาะสมกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

2.1 ด้านหลักสูตรภาษาต่างประเทศ พบว่า หลักสูตรทำให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ สังคมและสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการบูรณาการภาษาต่างประเทศตามบริบท และสอดคล้องกับการใช้ชีวิตประจำวัน การเรียนรู้นอกสถานที่ (นอกห้องเรียน) ทำให้เด็กเกิดความตื่นตัว และแปลกใหม่สำหรับเด็กเป็นการกระตุ้นให้เด็กอยากรู้อยากเห็นและนำไปสู่การจดจำที่ดีที่สุด และสภาพแวดล้อมต้องเอื้อต่อการเรียนรู้และมีบรรยากาศที่อบอุ่น เพื่อให้เด็กมีความสุข ส่งเสริมให้เด็กได้พูดและเรียนรู้ตามหลักสูตร

2.2 ด้านการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ พบว่า สถานศึกษามีการส่งเสริมการพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เน้นกิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่ทำให้เด็กมีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจ และช่วยเหลือ แบ่งปัน เคารพสิทธิ รู้หน้าที่รับผิดชอบ อดทน อดกลั้น ซื่อสัตย์ สุจริต มีคุณธรรม จริยธรรมตามที่สถานศึกษากำหนด เด็กมีจิตสำนึกและค่านิยมที่ดี มีความมั่นใจ กล้าพูด กล้าแสดงออก เด็กรู้จักยับยั้งชั่งใจ อดทนในการรอคอยยอมรับและพอใจในความสามารถ และผลงานของตนเอง และผู้อื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, หน้า 17-72) ที่กล่าวถึง การจัดระบบการทำงานที่เอื้อต่อการพัฒนาโรงเรียนไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยการสนับสนุนทรัพยากรอย่างเหมาะสมและเพียงพอ เช่น งบประมาณ บุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และมีการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์และพัฒนาภูมิปัญญา ด้วยการส่งเสริมให้มีความกล้าคิด กล้าแสดงออก กล้าลงมือทำ โดยให้ทุกคนเรียนรู้ร่วมกัน และเป็นที่พึ่งซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเป็นเลิศขึ้นแก่องค์กรและผู้มีส่วนร่วมทุกคน

2.3 ด้านสื่อ/เทคโนโลยีและพัฒนานวัตกรรม (Active Learning) พบว่า ครูผู้สอนมีการวางแผนการจัดประสบการณ์ได้เป็นอย่างดี มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นการพัฒนา นวัตกรรม (Active Learning) เป็นภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีการบูรณาการข้อมูลสารสนเทศ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อการติดตามงาน และสนับสนุนการตัดสินใจ และมีการสืบค้น สื่อช่วยเสริมประสบการณ์เรียนรู้เป็นภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่ทันสมัย มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศที่เป็นปัจจุบัน เชื่อถือได้ ง่ายต่อการเข้าถึง สอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลพรรณ เสรีวัฒน์ (2555) ที่ผลการวิจัยพบว่าการประเมินเชิงระบบโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลที่มีความคาดหวังให้นักเรียนมีความเป็นเลิศวิชาการ สื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา ล้ำหน้าทางความคิด ผลิตงานอย่างสร้างสรรค์ และร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลก มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับแนวนโยบายการจัดการศึกษาเพื่อมุ่งสู่คุณภาพในระดับมาก ในการจัดการเรียนการสอนควรปรับปรุงให้มีห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์ มัลติมีเดีย ทุกกลุ่มสาระ และอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ทั่วประเทศ ควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2.4 ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า การวัดและประเมินผลเป็นไปตามการสภาพ ประเมินสม่ำเสมอ เน้นการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ มีการวัดประเมินผลเด็กอยู่เป็นประจำ การสนทนา ทักทาย การนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน การสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ ผู้บริหารมีส่วนในการนิเทศการสอน ประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมของเด็กจากการเข้าร่วมกิจกรรม เด็กได้ลงมือทำ พูดหรืออธิบายตามความเข้าใจของเด็ก มีการสังเกตพฤติกรรมด้านการสื่อสารของเด็ก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องมากที่สุด รวมถึงผู้ปกครองมีส่วนในการประเมินด้วย มีการติดตามทุกกิจกรรมเพื่อประเมินการเปลี่ยนแปลงของเด็กทั้งที่บ้าน และโรงเรียน

2.5 ด้านการนิเทศภายใน พบว่า สถานศึกษามีการจัดทำแผนการนิเทศภายในไว้อย่างชัดเจน การนิเทศภายในดำเนินการได้หลายวิธี เช่น การเยี่ยมชมห้องเรียนในขณะที่มีการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ให้คำแนะนำหรือตรวจเอกสารความถูกต้อง มีการใช้วัสดุและอุปกรณ์ มีการจัดตั้งคณะกรรมการนิเทศภายใน และการนิเทศภายในดำเนินการในลักษณะกัลยาณมิตร นอกจากนี้ สถานศึกษาอาจจัดทำโครงการเพื่อนกัน นิเทศกันเอง เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหลายๆ มิติ ใช้แบบ twist communicative และ social interactive & distancing รวมถึงการพัฒนาครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง มีการส่งเสริมให้คุณครูผู้สอนได้ใช้ทักษะ

ทางด้านภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง มีการพัฒนาครูผู้สอนทั้งด้านการอ่าน การฟัง การพูด การเขียนด้วย เน้นการนิเทศแบบมีส่วนร่วมตามสภาพจริงเพื่อให้เกิดการพัฒนาในทุกมิติ

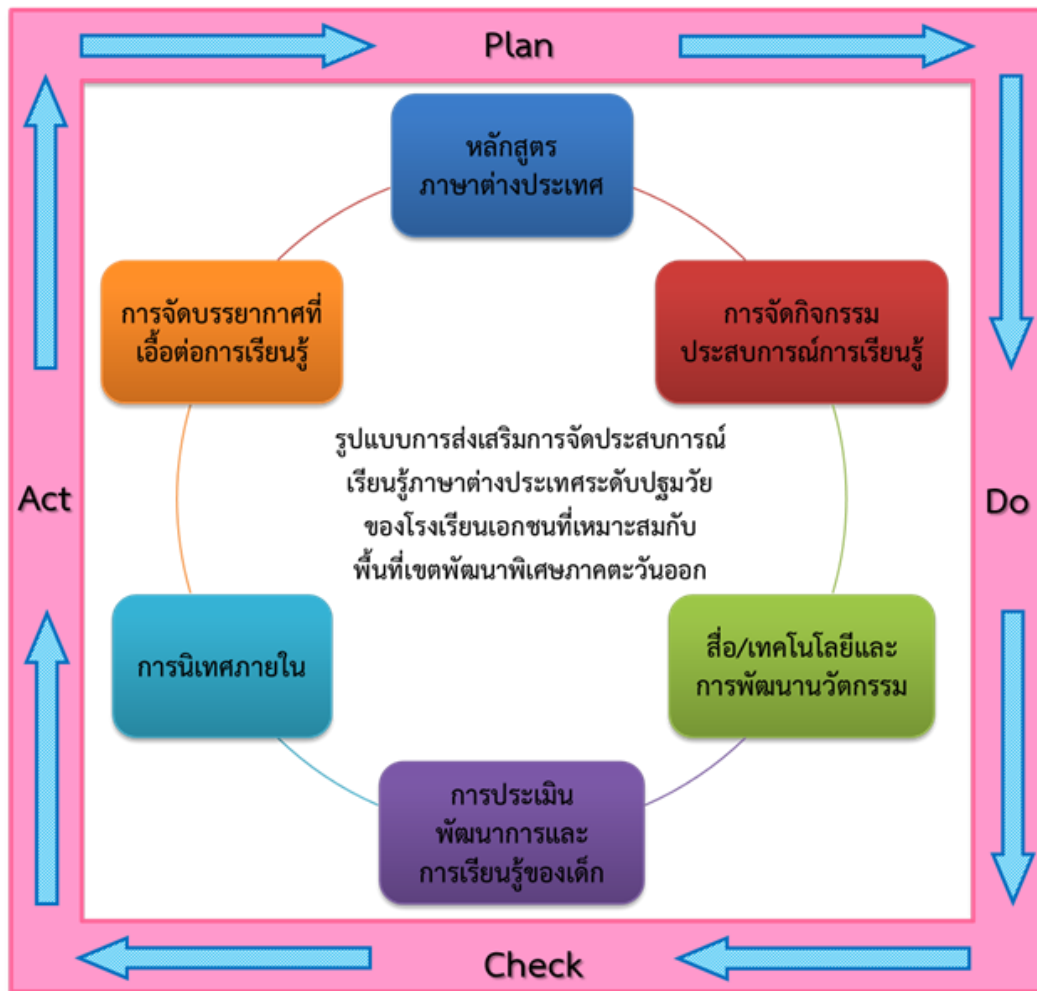
2.6 ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ พบว่า การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ มีความสำคัญต่อเด็กในวัยนี้มาก เด็กสนใจที่จะเรียนรู้จากสิ่งรอบๆ ตัว เพราะมีความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและการเรียนรู้ของเด็ก การจัดบรรยากาศจึงจำเป็นต้องจัดสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการเพื่อส่งผลให้บรรลุจุดหมายในการพัฒนาเด็ก การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ได้คำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- 1) ความสะอาด ความปลอดภัย
- 2) ความมีอิสระอย่างมีขอบเขตในการเล่น
- 3) ความสะดวกในการทำกิจกรรม
- 4) ความพร้อมของอาคารสถานที่ เช่น ห้องเรียน ห้องน้ำห้องส้วม สนามเด็กเล่น ฯลฯ
- 5) ความเพียงพอเหมาะสมในเรื่องขนาด น้ำหนัก จำนวน สีของสื่อและเครื่องเล่น
- 6) การจัดที่เล่นและมุมประสบการณ์ต่างๆ ทุกอย่างที่อยู่ในห้องเรียนควรมีการจัดคำศัพท์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ควบคู่กับทั้ง 2 ภาษา มีบรรยากาศที่อบอุ่น เพื่อให้เด็กมีความสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของวชิร อ่อนอ้าย และคณะ (2558) ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารเชิงระบบ ด้านปัจจัย ได้แก่ 1) โครงสร้างองค์การแบบยืดหยุ่น เอื้อต่อการสร้างนวัตกรรม 2) ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา 3) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารที่เอื้อต่อการสร้างนวัตกรรม 4) เครือข่ายความร่วมมือ ที่หลากหลาย ด้านกระบวนการ ได้แก่ 1) การสร้างกลยุทธ์เชิงนวัตกรรม และ 2) การสร้างทีมงานเฉพาะกิจที่เอื้อต่อการสร้างนวัตกรรม ด้านสิ่งแวดล้อมขององค์การ ได้แก่ 1) วัฒนธรรมองค์การที่เอื้อต่อการสร้างนวัตกรรม และ 2) บรรยากาศองค์การที่เอื้อต่อการสร้างนวัตกรรม

3. จากการวิเคราะห์ความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยโรงเรียนเอกชนพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกไปใช้ โดยภาพรวม มีความเป็นประโยชน์ และความเป็นไปอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 2 ด้าน เพราะรูปแบบที่สร้างขึ้นได้มาจากการนำหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์ประกอบที่มีความสำคัญ ที่ชัดเจนและผ่านการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบเกี่ยวกับโครงสร้างและแนวทางการดำเนินงาน โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จึงทำให้ได้รูปแบบที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปปฏิบัติจริง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสร้างรูปแบบของ Keeves (1988, pp. 561-565) ที่กล่าวว่า การสร้างรูปแบบต้องอธิบายโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษาได้อย่างชัดเจนเพื่อจะนำไปสู่การพยากรณ์ที่ตามมา ซึ่งสามารถรวบรวมได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ และรูปแบบที่ดีจะต้องผ่านการทดสอบหรือตรวจสอบก่อนนำไปใช้จริง เนื่องจากจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการสร้างรูปแบบ คือ การทดสอบหรือตรวจสอบรูปแบบที่สร้างขึ้นมาว่ามีความถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องกับการนำรูปแบบไปใช้ประโยชน์ต่อไปหรือไม่ จากการดำเนินการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยโรงเรียนเอกชนพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ตามขั้นตอนดังกล่าวจึงทำให้ผลการประเมินโดยผู้เกี่ยวข้อง พบว่า รูปแบบที่พัฒนาครั้งนี้มีความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยเป็นรูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยโรงเรียนเอกชนที่เหมาะสมกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 งานการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) ด้านหลักสูตรภาษาต่างประเทศ 2) ด้านการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ 3) สื่อ/เทคโนโลยีและพัฒนานวัตกรรม (Active Learning) 4) ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก 5) ด้านการนิเทศภายใน 6) ด้านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ องค์ประกอบที่ 2 การบริหารคุณภาพ (PDCA) มี 4 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผนงาน (Plan) 2) การลงมือปฏิบัติงาน (Do) 3) การตรวจสอบ (Check) 4) การปรับปรุงแก้ไข (Act) ดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

จากภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย มีอธิบายดังนี้

รูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยโรงเรียนเอกชนที่เหมาะสมกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีรายละเอียดดังนี้

1. การส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จะต้องยึดอายุเด็กเป็นหลักสำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญาเป็นการพัฒนาให้เด็กใช้ภาษาภาษาต่างประเทศในการสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ความรู้ ความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ที่เด็กมีประสบการณ์ โดยสามารถตั้งคำถามในสิ่งที่สงสัยใคร่รู้ การจัดกิจกรรมทางภาษาให้มีความหลากหลายในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ปลูกฝังให้เด็กได้กล้าแสดงออกในการฟัง พูด อ่าน เขียน มีนิสัยรักการอ่าน และบุคคลแวดล้อมต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมทางภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมกับเด็กเป็นสำคัญ ได้แก่

1.1 หลักสูตรภาษาต่างประเทศ การสร้างกิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2560 เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองตามศักยภาพ ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา โดยคำนึงถึงแนวทางการพัฒนาความรู้เบื้องต้นของภาษาต่างประเทศ สำหรับเด็กปฐมวัย ให้เด็กเรียนรู้จากสิ่งรอบๆ ตัวโดยยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง กระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามความสนใจในชีวิตประจำวัน จากคำศัพท์ง่ายๆ หรือสิ่งของรอบๆ ตัวที่เด็กมองเห็น เน้นความสนุกและมีส่วนร่วม โดยจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศ เน้นกิจกรรมการพัฒนาเช่น นิทาน (Story Telling) เพลงประกอบท่าทาง (Action Songs) บทบาทสมมติ (Role Play) เกมและกิจกรรม (Game & Activity) มุ่งเน้นนโยบาย วัตถุประสงค์ ปรัชญาการศึกษา ความเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี ความต้องการของผู้เรียน ความต้องการของผู้ปกครอง รวมถึงความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น

1.2 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การกำหนดแนวทางการดำเนินงานการบริหารจัดการการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างเป็นระบบผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการรวบรวมวิเคราะห์ และกำหนดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ การกำหนดเตรียมการและจัดหาสื่อการเรียนการสอน กำหนดวิธีการประเมินผล การจัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การดำเนินการสอนตามแผน ควบคุมดูแลและส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้เป็นระยะ

1.3 สื่อ/เทคโนโลยีและพัฒนานวัตกรรม (Active Learning) การบริหารงานเกี่ยวกับการผลิตสื่อและเทคโนโลยีเป็นการพัฒนาแบบเรียน ตำราหนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆ วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาฯ ทั้งนี้ สื่ออาจได้มาจากการผลิตหรือสร้างใหม่มาจากการใช้จากสื่อที่มีอยู่แล้วในสถานศึกษาหรือได้มาจากการดัดแปลงหรือปรับปรุงจากสื่อเดิม เพื่อให้การใช้สื่อและเทคโนโลยีการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาขีดความสามารถของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการผลิตสื่อการเรียนรู้จะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และธรรมชาติของสาระการเรียนรู้และศักยภาพของผู้เรียน

1.4 การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ กระบวนการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและความสามารถของเด็กในด้านต่างๆ ทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง แล้วนำมาเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับเด็ก หรือการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก วิธีการรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กที่ดีต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย โดยการมีส่วนร่วมของผู้

ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ปกครอง วิธีการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก เช่น การสังเกตและบันทึกพฤติกรรมหรือคำพูดของเด็ก การเก็บตัวอย่างผลงานที่แสดงความก้าวหน้าของเด็กมาวิเคราะห์ความก้าวหน้าและนำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ พร้อมทั้งติดตามและตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ

1.5 การนิเทศภายใน การติดตาม กำกับดูแล ตรวจสอบ แนะนำการดำเนินการจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครู เป็นการส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ และของเด็กอย่างเป็นระบบ เริ่มต้นการกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ และแนวทางในการปฏิบัติการนิเทศที่ชัดเจน การวางแผนการนิเทศ การดำเนินการนิเทศ การติดตามตรวจสอบประเมินผลการนิเทศ และการเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหา

1.6 การจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กและส่งเสริมให้เด็กสามารถเรียนรู้และพัฒนาการเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ การจัดบรรยากาศมีทั้งด้านกายภาพ และ ด้านจิตวิทยา ทั้งนี้ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ควรให้เกิดความสุข สนุกสนาน แก่เด็กเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะสร้างคุณลักษณะนิสัยของการใฝ่เรียนรู้ การมีนิสัยรักการเรียนรู้ การเป็นคนดีและการมีสุขภาพจิตที่ดี สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. กระบวนการบริหารคุณภาพของเดมมิ่ง (PDCA)

2.1 การวางแผน (Planning) การกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน โดยการพิจารณาถึงตัวแปรที่จะเกิดขึ้น มีเป้าหมายที่สามารถบรรลุได้ กำหนดวิธีการที่จะปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด วางแผนโดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ หรืออาจเก็บรวบรวมขึ้นมาใหม่

2.2 การทำตามแผน (Do) การลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจทำในขอบข่ายเล็กๆ เพื่อทดลองก่อน

2.3 การตรวจสอบ (Check) การตรวจสอบหรือสังเกตสิ่งที่เกิดขึ้นว่ามีการเปลี่ยนแปลงมากน้อยเพียงใด และเป็นไปในทางใด ตรวจสอบผลในขณะปฏิบัติงานของบุคลากรนั้นเป็นไปตามลำดับที่จัดตั้งไว้หรือตรวจสอบผลคุณลักษณะด้านคุณภาพเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่จัดตั้งไว้

2.4 การแก้ไข (Act) การร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยทันที ถ้าพบว่า ผลที่ได้รับไม่บรรลุตามจุดประสงค์ของขั้นตอน พร้อมทั้งบันทึกไว้เป็นมาตรฐานการทำงานเพื่อป้องกันการเกิดซ้ำสรุปเป็นบทเรียน และใช้พยากรณ์ เพื่อเป็นพื้นฐานในการคิดหาวิธีการใหม่ๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การนำรูปแบบการส่งเสริมการจัดการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัย โรงเรียนเอกชน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพเด็กให้มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารควรสร้างเข้าใจและความตระหนักให้กับครูและบุคลากรให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพเด็ก เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการนำรูปแบบไปปฏิบัติให้เกิดผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 รูปแบบการส่งเสริมการจัดการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับปฐมวัยโรงเรียนเอกชนพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ควรนำไปปรับใช้ในบริบทของโรงเรียนระดับปฐมวัย เพื่อการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพเด็กอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาคุณภาพเด็กปฐมวัยสู่มาตรฐานสากลของในแต่ละภูมิภาค

2.2 ควรศึกษาตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาในระดับต่างๆ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่

2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร: ศุภสภา.

ธีระ รุญเจริญ. (2550). ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษาในยุคปฏิรูปการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่

4. กรุงเทพมหานคร: แอล.ที.เพรส.

วชิร อ่อนอ้าย และคณะ. (2558). รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนสู่ความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรม.

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 17(2). 74-84.

วิไลพรรณ เสรีวัฒน์. (2555). การประเมินเชิงระบบโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญา

ดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้

แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ ฉบับที่ 12. แหล่งที่มา https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422

สืบค้นเมื่อ 5 ก.พ. 2562.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2556). แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11

พ.ศ.2555-2559. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานเพื่อการพัฒนาเพื่อการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก. (2560). (ร่าง) แผนปฏิบัติการ

การพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย และเทคโนโลยี รองรับการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจ

พิเศษภาคตะวันออก. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเพื่อการพัฒนาเพื่อการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจ

พิเศษภาคตะวันออก.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2559). จุลสารประชาคมประกันคุณภาพ

การศึกษา (กรกฎาคม 2559). กรุงเทพมหานคร: จุดทอง.

สุคนธ์ สินธพานนท์. (2551). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ 9119 เทนนิคพริ้นติ้ง.

สุเทพ ตระหง่าน. (2558). รูปแบบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

ส่งเสริมการศึกษาเอกชน. การนำเสนอผลงานวิจัยและการประชุมสัมมนาการบริหารการศึกษา

ระดับชาติ ครั้งที่ 1. ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วันที่ 29 พ.ค. 2558.

- สุริยา ฮ่องเสนาะ. (2558). การศึกษาของเด็กปฐมวัย หัวใจของการศึกษา. แหล่งที่มา <https://library2.parliament.go.th/ebook/content-issue/2558/hi2558-082.pdf> สืบค้นเมื่อ 15 ก.ค. 2562.
- Keeves, P.J. (1988). **Educational research, methoddogy, and measurement: An international handbook**. Oxford: Pergamum Press.